

РЕЦЕНЗІЯ

кандидата юридичних наук Григи Марії Андріївни на дисертаційне дослідження Кобця Сергія Васильовича на тему «Розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу», подане до захисту у спеціалізовану вчену раду Національної академії внутрішніх справ на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Актуальність теми дослідження. Працівники правоохоронних органів, виконуючи одну з ключових державних функцій із захисту особи, її життя, честі, гідності, законних прав та інтересів, є більш вразливою категорією порівняно з іншими суб'єктами правовідносин, а тому потребують додаткового захисту. Крім того, випадки виявлення неповаги, а тим паче застосування насильницьких дій щодо даної категорії осіб свідчать про зневагу до державної влади у цілому, що призводить до руйнації підвалин стабільності та правопорядку у суспільстві. Саме тому створення та ефективне функціонування комплексу заходів, спрямованих на забезпечення нормального функціонування правоохоронних органів є вкрай важливим та особливо актуальним в умовах війни. Одним з елементів реалізації такого захисту є швидке та ефективне розслідування кримінальних правопорушень, вчинених щодо правоохоронців.

Злочини, передбачені ст. 345 КК України (Погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу) складають найбільшу частку серед загальної кількості кримінальних правопорушень проти авторитету органів державної влади у сфері правоохоронної діяльності. Водночас такі провадження мають низку особливостей та характеризуються суттєвими ускладненнями, що зумовлені різними чинниками. Зазначене актуалізує та пріоритезує вироблення ефективної методики розслідування досліджуваних кримінальних правопорушень передусім шляхом формування науково обґрунтованих засад таких розслідувань.

Саме тому дисертаційне дослідження Кобця Сергія Васильовича на тему «Розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу», присвячене виробленню ефективних шляхів розв'язання практичних проблем, що виникають під час таких проваджень убачається своєчасним, актуальним та важливим, особливо на тлі суттєвого зростання ролі правоохоронних органів для забезпечення безпекового простору на території воюючої країни.

Оцінка наукового рівня дисертації і наукових публікацій здобувача. Вивчення дисертації та наукових публікацій здобувача свідчить про те, що правильне встановлення мети, об'єкта, предмета і завдань наукової роботи зумовило відповідну логічну структуру та уможливило здійснення усебічного й повного дослідження обраної теми у межах визначених обсягів.

При написанні роботи автор проаналізував значну кількість джерел (292 найменувань), ґрунтовно та критично опрацював роботи науковців за напрямом дослідження, що дало йому змогу вирішити важливу наукову задачу,

дати відповіді на актуальні й суттєві для науки та правоохоронної практики питання, сформулювати пропозиції та рекомендації з подальшого вдосконалення теоретичних основ і прикладних аспектів розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу.

Обґрунтованість зроблених у дисертації висновків забезпечується емпіричними даними, що включають узагальнені матеріали вивчення 223 вироків щодо осіб, обвинувачених у вчиненні злочину, передбаченого ст. 345 КК України, та інших судових рішень за період 2017–2022 рр.; результати опитування 143 слідчих Національної поліції України Дніпропетровської, Київської, Івано-Франківської областей та м. Києва; систематизована статистична звітність про стан злочинності та результати роботи правоохоронних органів за 2018–2022 рр.; аналітичні матеріали та інформаційні довідки МВС, Національної поліції, Державної судової адміністрації, Офісу Генерального прокурора, а також власний практичний досвід роботи дисертанта в органах міліції та органах НП України.

Результати представленого наукового дослідження висвітлено у 14 наукових публікаціях, серед яких чотири статті у наукових фахових виданнях України, одна стаття – у міжнародному науковому виданні (Чеська Республіка), вісім – у збірниках тез науково-практичних конференцій міжнародного і всеукраїнського рівня та методичних рекомендаціях.

Отже, дисертаційне дослідження С. В. Кобця «Розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу» виконане на високому науковому рівні, а публікації здобувача є взаємовідповідними та відбивають зміст і сутність обраної наукової проблематики.

Новизна представлених теоретичних та/або експериментальних результатів проведених здобувачем досліджень, повнота викладу в опублікованих працях. Дисертація є першим в Україні дослідженням теоретичних засад та практичних питань методики розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу.

У роботі сформульовано низку результатів і висновків, що були отримані вперше і мають високий ступінь наукової новизни.

Зокрема уперше сформульовано наукові основи методики розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу, що містить криміналістичну характеристику даного злочину, а також практичні рекомендації щодо організації початкового етапу розслідування, проведення слідчих (розшукових) дій та використання спеціальних знань; систематизовано документальні джерела криміналістично значущої інформації у провадженнях про погрозу або насильство щодо працівника правоохоронного органу; розкрито зміст та запропоновано криміналістичну класифікацію способів учинення погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу за мотивом, що визначає відповідний напрям розслідування таких кримінальних правопорушень.

Крім того, дістали подальший розвиток: організаційно-тактичні підходи щодо проведення окремих слідчих (розшукових) дій під час розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу, зокрема

огляду, допиту, слідчого експерименту, пред'явлення для впізнання та обшуку; наукове обґрунтування необхідності використання слідчим спеціальних знань для ефективного формування доказової бази у провадженнях про погрозу або насильство щодо працівника правоохоронного органу шляхом залучення спеціалістів та призначення відповідних судових експертиз, окремі з яких є обов'язковими у таких провадженнях; наукове бачення перспектив удосконалення чинного кримінального законодавства в частині посилення кримінальної відповідальності за діяння, передбачені ч. 2 ст. 345 КК України з метою віднесення даних злочинів до категорії тяжких та розширення можливостей використання арсеналу негласних слідчих (розшукових) дій для підвищення ефективності їх розслідування.

Окрім розглянутих вище, в роботі містяться й інші положення, висновки та рекомендації, які в сукупності забезпечують цілісність наукової новизни проведеного С. В. Кобцем дослідження.

Наукова обґрунтованість отриманих результатів, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Обґрунтованість отриманих результатів дослідження, сформульованих положень і висновків дисертаційної роботи С. В. Кобця не викликають суттєвих зауважень.

Усі наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані у дисертації, достатньою мірою обґрунтовані та відповідають меті та завданням роботи, викладені у загальних висновках та висвітлені в опублікованих працях здобувача. Висновки дисертаційної роботи викладені автором чітко, коректно і логічно витікають із отриманих результатів, а рекомендації ґрунтуються на висновках дослідження.

Дисертаційне дослідження С. В. Кобця ґрунтується на положеннях Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року (Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019); Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на 2021–2023 роки (розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 року № 756-р); Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки (наказ Міністерства внутрішніх справ України від 11 червня 2020 року № 454); Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2021–2024 роки (рішення Вченої ради від 21 грудня 2020 року, протокол № 23). Тему дисертації затверджено на засіданні Вченої ради Національної академії внутрішніх справ 25 травня 2021 р. (протокол № 11) та включено до Переліку тем дисертаційних досліджень Національної академії правових наук України (№ 814, 2021 р.).

Обґрунтованість наукових положень дисертації забезпечується потужною джерельною базою дослідження, достатніми емпіричними даними, включно з власним досвідом роботи здобувача у правоохоронних органах, а також вдало обраним комплексом наукових методів пізнання.

Отже, результати дисертації С. В. Кобця, винесені на захист, є достатньо аргументованими, обґрунтованими, логічними та переконливими, мають високий ступінь наукової новизни та практичне значення.

Рівень виконання поставленого наукового завдання, оволодіння здобувачем методології наукової діяльності. Встановлюючи завдання дисертаційного дослідження в межах окресленої мети, автор підходить до їхньої деталізації обґрунтовано та логічно, визначаючи наступні: висвітлити стан наукових досліджень проблем розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу; визначити способи вчинення погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу; окреслити інші елементи криміналістичної характеристики погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу, розкрити їхній зміст та кореляційні зв'язки; дослідити особливості початку кримінального провадження про погрозу або насильство щодо працівника правоохоронного органу, у тому числі запропонувати алгоритм дій слідчого щодо розв'язання тактичних завдань у типових слідчих ситуаціях початкового етапу розслідування; встановити суб'єктів та форми ефективної взаємодії учасників розслідування; виявити можливості використання спеціальних знань у розслідуванні, визначити характер і форми залучення спеціалістів, окреслити завдання, що вирішуються під час проведення відповідних експертних досліджень; з'ясувати специфіку проведення огляду у досліджуваних кримінальних провадженнях; висвітлити характерні особливості допиту учасників кримінального провадження; встановити тактичні особливості інших слідчих (розшукових) дій у провадженнях про погрозу або насильство щодо працівника правоохоронного органу.

Постановка завдань, визначення мети, об'єкта та предмета дослідження є чіткими, зрозумілими й такими, що цілком відповідають загальним вимогам. Завдання наукового пошуку виконано, мети роботи досягнуто.

Високий рівень виконання поставленого наукового завдання забезпечено належною методологією дослідження. Автором успішно застосовано як загальнонаукові методи (*спостереження, опису, порівняння, класифікації*), так і спеціальні методи, зокрема: *історико-правовий* – для розкриття поглядів учених різних часів на проблеми, що стосуються предмета дослідження (підрозділ 1.1); *порівняльного аналізу* – під час узагальнення різних підходів учених щодо сутності ключових понять та категорій (підрозділи 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 3.1); *системно-структурний* – для формування структури криміналістичної характеристики та основ методики розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу (підрозділи 1.2, 1.3, 2.1); *соціологічні (інтерв'ювання, анкетування, опитування)* – для з'ясування позиції практичних працівників щодо проблемних аспектів розслідування даних проваджень (розділи 1-3); *статистичні (групування, зведення, аналіз кількісних показників)* – для узагальнення результатів соціологічних досліджень, вивчення матеріалів кримінальних проваджень, правозастосовної та судової практики (розділи 1-3). Використання зазначених та інших методів наукового пізнання

здійснюватиметься у взаємозв'язку з метою проведення всебічного аналізу, обґрунтування змістовних теоретичних висновків та практичних рекомендацій.

Отже, поставлені наукові завдання виконано на високому методологічному рівні, а дисертант опанував необхідні компетенції для рівня доктора філософії.

Теоретичне і практичне значення результатів дослідження полягає у тому, що сформульовані дисертантом у роботі висновки й пропозиції вже впроваджено та використовуються у науково-дослідній, практичній діяльності і в освітньому процесі, про що свідчать акти впровадження, надані в якості додатків до дисертаційної роботи. Так, підготовленими методичними рекомендаціями послуговуються працівники слідчих підрозділів Національної поліції під час розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу; матеріали дисертаційного дослідження використовуються в освітньому процесі для підготовки лекцій, навчальних програм, тестових завдань, під час проведення різних видів занять з дисциплін «Криміналістика» і «Особливості розслідування окремих видів злочинів»; положення представленого дисертаційного дослідження можуть бути втілені у науково-дослідній роботі для подальшого дослідження проблем та розроблення науково обґрунтованих положень і рекомендацій з питань розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу

Оцінка змісту дисертації, її завершеності в цілому. Дисертаційне дослідження С. В. Кобця має чітку структуру, що відповідає вимогам МОН України та порядку присудження ступеня доктора філософії. Робота складається з анотації, вступу, трьох розділів, кожен з яких поділяється на відповідні підрозділи залежно від поставлених завдань, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Анотація у стислій формі надає загальну характеристику дисертаційного дослідження та тезово представляє основні науково-практичні та теоретичні положення, що у ньому містяться. Анотація дисертації ідентична її основному змісту, адекватно відображає основні положення дослідження, викладена українською і англійською мовами.

У **вступі** обґрунтовано актуальність обраної теми, охарактеризовано ступінь її наукової розробленості, визначено зв'язок із науковими програмами, планами, темами, окреслено мету, завдання, об'єкт, предмет та методи дисертаційного дослідження, представлено емпіричну базу, сформульовано наукову новизну, практичне значення результатів наукового дослідження та надано інформацію щодо апробації дисертації.

Розділ I «Теоретичні основи дослідження та криміналістична характеристика погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу» складається з трьох підрозділів та утворює теоретичне підґрунтя представленого дисертаційного дослідження.

У даній частині роботи автор аналізує стан наукових досліджень проблем розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу і приходить до цілком обґрунтованого висновку про те, що серед

наукових праць українських вчених суттєву перевагу тривалий період мали роботи, присвячені дослідженню питань кримінально-правової відповідальності за досліджувані злочини. Дещо ширше представлені праці науковців в межах кримінологічних досліджень. Що ж стосується розроблення методичного підґрунтя для розслідування таких кримінальних правопорушень, що реалізується в межах підготовки робіт криміналістичного циклу, то окремі такі роботи почали з'являтися лише останнім часом і їхня кількість є вкрай обмеженою.

За результатами порівняння норм КК України, що передбачають відповідальність за кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади у сфері правоохоронної діяльності С. В. Кобець встановлює, що у криміналістичному аспекті зазначені діяння виявляють аналогію з досліджуваним складом у таких елементах криміналістичної характеристики, як особа злочинця, особа потерпілого, обстановка вчинення, слідова картина та ін. Водночас, враховуючи те, що найчастіше способи вчинення погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу пов'язані із нанесенням тілесних ушкоджень потерпілому, в межах представленого дослідження можуть бути використані наукові напрацювання щодо розслідування кримінальних правопорушень, вчинюваних із застосуванням фізичного насильства.

Виокремлено елементно-компонентний склад криміналістичної характеристики погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу, до якого включено: особу злочинця, особу потерпілого, спосіб учинення та обстановку вчинення кримінального правопорушення. Обґрунтовано ключову роль способу учинення у структурі криміналістичної характеристики, що охоплює мотивацію поведінки зловмисника, передбачає застосування певних знарядь та зумовлює виникнення відповідної слідової картини.

За результатами аналізу способів учинення злочинів, передбачених ст. 345 КК України, автором запропоновано криміналістичну класифікацію способів учинення погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу за мотивом: посягання з мотиву помсти за минулу діяльність працівника правоохоронного органу охоплює дії, спрямовані на підготовку та приховання слідів злочину, характеризується наявністю попередніх зв'язків між потерпілим та підозрюваним, а також кримінального минулого останнього; раптове, раніше не плановане вчинення протиправних дій щодо правоохоронця, як безпосередня реакція на його професійну діяльність, не охоплює вищезгадані стадії, потерпілий не знайомий з нападником, який є пересічним громадянином без кримінального минулого, часто у стані алкогольного сп'яніння. Очевидне практичне значення даної класифікації убачається в тому, що кожен з виокремлених способів визначає особливості подальшого планування та вироблення стратегії розслідування.

У розділі 2 «Початковий етап розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу» в межах трьох підрозділів розкриваються особливості обставин, що підлягають встановленню, слідчі

ситуації, версії та алгоритми дій слідчого на початковому етапі розслідування досліджуваних злочинів; визначаються напрями та умови ефективності взаємодії слідчого з іншими суб'єктами у таких кримінальних провадженнях; обґрунтовується значення та розкриваються форми використання спеціальних знань під час розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу.

Основними джерелами надходження інформації про вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ст. 345 КК України визначено: рапорти самих постраждалих; повідомлення колег потерпілих, а також осіб-очевидців; результати службових розслідувань; матеріали інших кримінальних проваджень; інформація із закладів охорони здоров'я; повідомлення (публікації) у засобах масової інформації та Інтернеті.

За обсягом наявної інформації щодо особи злочинця та обставин події кримінального правопорушення виокремлені наступні типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування: кримінальне правопорушення вчиняється в умовах очевидності і порушник затримується безпосередньо на місці події або невдовзі після вчинення протиправних дій; правопорушника не виявлено на місці злочину, але наявні вихідні дані для організації його пошуку; особу, яка вчинила кримінальне правопорушення не встановлено і інформації про неї немає внаслідок відсутні очевидців. Наявні окремі дані про спосіб учинення злочину, надані потерпілим. Запропоновано алгоритми слідчих (розшукових) дій у даних ситуаціях.

Визначено суб'єктів взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень, передбачених ст. 345 КК України, якими найчастіше є: працівники оперативно-розшукових підрозділів; інспектори-криміналісти, судові експерти; працівники патрульної поліції; працівники Департаменту внутрішньої безпеки НП України; оперативні чергові відділу поліції; поліцейські офіцери громади. Акцентовано на неприпустимості не передбачених законом форм взаємодії між даними суб'єктами, що виявляється у поблажливому ставленні до колег, ігноруванні необхідності чіткого дотримання вимог кримінального процесуального законодавства під час проведення слідчих дій тощо.

Найбільш ефективною та кваліфікованою процесуальною формою використання спеціальних знань під час розслідування кримінальних правопорушень визнано судову експертизу. Найчастіше у провадженнях про погрозу або насильство щодо працівника правоохоронного органу призначаються судово-медичні експертизи (понад 90 % проваджень). Даний факт зумовлений тим, що спосіб учинення досліджуваних злочинів часто пов'язаний зі спричиненням потерпілому тілесних ушкоджень, для визначення тяжкості та характеру яких, відповідно до п. 2 ч. 2 ст. 242 КПК України в обов'язковому порядку призначається відповідне експертне дослідження. Серед криміналістичних експертних досліджень також поширеними є: дактилоскопічна експертиза, судово-технічна експертиза документів, технічне дослідження матеріалів та засобів відео- та звукозапису, експертиза холодної

зброї, а також вогнепальної зброї, судово-трасологічна експертиза, експертиза матеріалів, речовин та виробів.

У розділі 3 розкриваються особливості проведення слідчих (розшукових) дій під час розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу.

Аргументовано, що межі ОМП у досліджуваних провадженнях визначаються способом вчинення погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу та конкретної слідчої ситуації. У разі відсутності підозрюваного на місці події та необхідності його пошуку, межі огляду необхідно розширювати з метою ретельного обстеження прилеглої місцевості для виявлення будь-яких його слідів. Розширювати межі огляду місця події варто також у випадку, коли спосіб учинення досліджуваного злочину охоплює підготовчу стадію та/або стадію приховування слідів.

Особливості допиту у провадженнях про погрозу або насильство щодо працівника правоохоронного органу зумовлені особливим статусом потерпілого: підготовка до проведення слідчої (розшукової) дії передбачає вивчення нормативно-правових документів, що регламентують службову діяльність потерпілого; наявність у потерпілого юридичних знань сприяє наданню ним більш точних даних про подію кримінального правопорушення, водночас, може допомогти приховати чи повідомити неправдиві відомості; лінія поведінки свідків формується залежно від їхнього ставлення до системи правоохоронних органів у цілому, адже як слідчий, так і потерпілий є її представниками; конфліктний характер допиту потерпілого, зазвичай має місце у разі повідомлення ним неправдивих відомостей щодо законності його дій до (під час) події злочину, факт чого правоохоронець намагається приховати; проводячи допит свідка, який є представником правоохоронного органу, необхідно зважати на його зв'язки з потерпілим; неприпустимими є процесуальні порушення, які зумовлені бажанням слідчого підтримати свого потерпілого колегу, не йти з ним на конфронтацію або зекономити час на проведення слідчої дії.

Встановлено особливості, а також виявлено недоліки під час проведення таких слідчих (розшукових) дій, як обшук, пред'явлення для впізнання та слідчий експеримент у провадженнях про погрозу або насильство щодо працівника правоохоронного органу.

Наголошено на обмеженому використанні потенціалу негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування розглядуваних злочинів внаслідок особливостей законодавчої конструкції ст. 345 КК України, відповідно до якої найчастіше вчинювані посягання щодо працівника правоохоронного органу (ч. 2 ст. 345 КК України) належать до категорії нетяжких злочинів. Даний факт виключає процесуальну можливість здійснення більшості негласних (розшукових) слідчих дій у межах таких проваджень. У зв'язку з цим, запропоновано внести зміни до ч. 2 ст. 345 КК України з метою посилення санкції та віднесення даного кримінального правопорушення до категорії тяжких злочинів.

У результаті проведеного дослідження здобувачем запропоновані та

сформульовані пропозиції з удосконалення розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу.

Після кожного розділу та наприкінці дисертаційного дослідження С. В. Кобцем наводяться **висновки**, які відповідають завданням та меті роботи, узгоджуються з отриманими результатами, мають належну аргументацію, характеризуються високим рівнем достовірності.

Список використаних джерел складається з 292 найменувань на 33 сторінках та включає публікації як у вітчизняних, так і у зарубіжних виданнях.

Варто зазначити, що кожен розділ дисертаційного дослідження С. В. Кобця має свою наукову значущість, слугує науковим підґрунтям для наступної частини роботи, а в результаті їхньої синергії утворюється цілісне дослідження, що є підґрунтям для вирішення практичного завдання – підвищення ефективності та оптимізація розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу.

Вищенаведене дозволяє стверджувати, що дисертація С. В. Кобця відповідає існуючим вимогам та є завершеною науковою працею.

Рекомендації щодо подальшого використання результатів дисертації на практиці. Отримані результати дисертаційного дослідження С. В. Кобця можуть бути рекомендовано для використання в освітньому процесі закладів вищої освіти юридичного профілю, у науково-дослідних розробках наукових установ, під час підготовки наукових публікацій та монографій, планування та проведення досліджень за цим напрямом, а також у практичній діяльності під час розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу.

Зауваження щодо оформлення та змісту дисертації, запитання до здобувача. Загалом позитивно оцінюючи наукову роботу, необхідно спрямувати увагу на деякі дискусійні питання, які на нашу думку, потребують додаткової аргументації або пояснень під час захисту:

1. Емпірична база дослідження в цілому є достатньою, однак уявляється, що робота б лише виграла, якщо б до переліку опитуваних практичних працівників увійшли крім слідчих, представники й інших підрозділів, зокрема експертних та ДВБ. На нашу думку, опитування даних респондентів допомогло б глибше дослідити проблематику та виявити ускладнення, що виникають під час розслідування досліджуваних злочинів.

2. У розділі 3 дисертаційного дослідження автор присвячує достатньо уваги та досить вдало розкриває особливості таких слідчих (розшукових) дій, як огляд місця події та допит. Інші гласні слідчі (розшукові) дії розглядаються разом у межах одного підрозділу, а можливостям негласних слідчих (розшукових) дій у таких провадженнях присвячено лише декілька сторінок. Хотілося б почути обґрунтування такої непропорційної уваги до засобів формування доказової бази розслідування.

3. У підрозділі 3.3 «Використання спеціальних знань під час розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу» автор, крім іншого, розглядає можливості застосування поліграфа під

час розслідування даних злочинів. Водночас, за результатами проведеного опитування не було встановлено, що дані, отримані в результаті проведення психофізіологічних експертиз з використанням поліграфу використовуються у таких провадженнях та є затребуваними у них. Хотілося б почути додаткову аргументацію здобувача щодо цієї частини роботи.

Перелічені зауваження і побажання мають дискусійний характер і не впливають на загальну високу позитивну оцінку дисертації. Представлена дисертаційна робота є завершеною науковою працею. Сформульовані у ній рекомендації та висновки становлять наукову й практичну цінність.

Відсутність порушень академічної доброчесності. У ході вивчення як дисертаційного дослідження, так і наукових публікацій, фактів порушень академічної доброчесності не виявлено. Дисертація С. В. Кобця на тему «Розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу» є оригінальною, самостійно виконаною науковою працею.

Висновок про відповідність дисертації встановленим вимогам. Дисертація Кобця Сергія Васильовича на тему «Розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу», подана на здобуття ступеня доктора філософії, є комплексним, цілісним, завершеним науковим дослідженням, містить нові науково-обґрунтовані результати, що відрізняються новизною в постановці і вирішенні проблем методики розслідування погрози або насильства щодо працівника правоохоронного органу. Рецензована робота відповідає галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право» та вимогам «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), наказу МОН України №40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» (зі змінами від 12 липня 2019 року) і «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44), а її автор – Кобець Сергій Васильович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Рецензент:

**старший науковий співробітник
наукової лабораторії з проблем
протидії злочинності ННІ № 1
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук**

Марія ГРИГА

